

ප්‍රංචිත කාලේදී අපට පීවීන් හොඳ නරක කියලා දෙන අපේ දෛවිපියයෝම අපි තරුණ වයසට එද්දත් නුතක් වෙලාවට අපේ නින්ද නිර්ණා ගැන අවධානයෙන් අපේ පිටපස්සෙන් ඉන්නවා. හේතුව තමයි ඔවුන් පීවීන් තුළ ලබා ඇති අත්දැකීම් බහුලවීම. අතින් හේතුව තමයි යොවුන් සිතකට සම් දෙයක් ගැන දැනෙන හොඳ නරකට වඩා, වයසින් මුහුණට ගිය අසවලින් ඒ පිළිබඳව සිතන විදියත්, බලන ඇසත් වෙනස් වීම. මේ නිසාම නුතක් වෙලාවට ලංකාවේ අපි පීවීන් කුමන අවධියක සිටියත් පීවීන් ගැන ගන්න සිදුවන වැදගත් තීරණ වලදී ඇතුළු තේරුම් ඇති වැඩිහිටියන්ගේ අවවාද, අනුශාසනා මෙන්ම ඔවුන් ඒ ගැන හිතන විදිය, ඔවුන්ගේ අදහස් ආදිය ගැනත් විමසා බලන්නට උත්සුක වෙනවා. මේ තත්ත්වය සෑම දෛවිපියයෙකුටම, සෑම දරුවෙකුටම පොදු නොවෙන්න පුළුවන්. ඒත් දරුවන්ට යහපත් අභ්‍යන්තරයක් පෙර හිමිකි සෑම විටකම පෙන්වන්න දෛවිපියන්. සමහර දරුවන් දෛවිපියන්ගේ හැඟීම්, අදහස් තුටුටුකට මායිම් නොකළත්, ඔවුන්ගේ වැඩිවලට දෛවිපියන් අනවශ්‍ය ලෙස ඇතිලි ගැසීම් බලපෑම් කරනවා කියලා හිතුවත් දෛවිපියන් දරුවන්ව ආතර්නන නැත, හොඳ නරක ආදරෙන් පෙන්වා දෙන්නට උත්සාහ කරනවා මිසෙක. ඒ ඒ වෙලාව ගැන හිතලා දරුවන් ගන්න සමහර තීරණ නිවැරදි නෑ කියලා දෛවිපියන් විශ්වාස කරනවා.

අනුන්ට බයේ නිවන් වන අපේ අය

අවුරුදු දහතර, පහළොව කියන්නේ පීවීන්ගේ ගැන සැකැල්ලවෙන්න නිතර, ඉක්මන් තීරණ ගැනීමක් මිස හරි තීරණ ගැනීමක් සිදු නොවන අවධියක් නිසයි. ඒ දරුවන්ගේ හැටි.

නමුත් අපේ වැඩිහිටි උදවියත් එකේ පීවීන් වුණත්, මෙතෙක් පීවීන් වුණත් නුතක් වෙලාවට පීවීන් වෙන්නේ නමුත් මින විදියට. සමහර මුහුණවලට කරන අගය කිරීම් වලට හරි දක්වයි. සමහර කියන්නේ මේ පීවීන් එකම නොකර බැරි අවස්ථාවක් කොයි තරම් උදවෙතුවද කියලයි. ඒත් එක එක්කොනාගේ පැවැත්ම අනුව මේ දේවල් වෙනස් වෙනවා. ලංකාවට ගිහිල් ආවම නුතක් අය කියනවා, 'අපිට ඉතින් එහෙදී රස්සෙයි කියන්නවත් බයයි, එකම කිව්වම එයාලා හිතයිනේ වයසින් බාගයකටත් වඩා ලංකාවේ පීවීන් වුණ මිනිස්සුන්ට මේ රට ගිය අවුරුදු තුන හතරට ලංකාවේ රස්සේ උනුලන්න බැරිද කියලා'. ඇයි මිනිස්සුන්ට එකම කියන්න සිද්ධ වෙන්න? මිනිස්සු එකම කියයි කියලා හිතන්න සිද්ධ වෙන්න? මං හිතන්නේ එකම වෙන්නේ අපි කතා කරන විලාශය අනුව සහ නාවිකා කරන විවන මාලාව අනුව කියලයි. මුණත් ඇද කරගෙන, නොනවත්වාම රස්සේට උනුලන්න බැහැ' කියලා දෝෂාචෝඡ්ඡාස කරනවට වඩා, 'කාලයක් එකේ පීවීන් වුණ නිසාද මන්ද, මෙතෙක් රස්සේට නිදන් දැනෙනවා' කියලා කිව්වම මම හිතන්නේ ඕනෑම කෙනෙකුට මේ රටවල් අතර තියෙන දේශගුණික වෙනස්කම් දිනා සාධාරණ ඇතැකිත් බලන්න පුළුවන් වේවි.

නමුත් මෙතෙක් පීවීන් වෙත දරුවෝ විතරක් නෙවෙයි, බටහිර රටවල්වල පීවීන් වෙත දරුවෝ ඒ සමාජ වල හැඳෙන වැඩෙන හින්දා මන්ද නුතක් වෙලාවට හිතන්නේ මගේ අසවල් සාමාජික අසවල් දේ කරන්න පුළුවන් නම් ඇයි මට ඒ දේ කරන්න බැරි, ඇයි මට ඒ දේ කරන්න ඉඩ දෙන්න නැත්තේන කියලයි. අපේ සොයුරෙකු ගෙන් එයාගේ දහහතර හැටිරිදී

මේනා කා පියතිලක කවිත්සලය

පුතා අනනවල, 'මගේ සාමාජික බයිසිකලයෙන් පාසැල් එන්න එයාගේ අම්මා ඉඩ දෙනවා නම් ඇයි මයාට බැර' කියලා. ඔහු කිව්වල 'මම එයාගේ අම්මා නෙවෙයි මම මයාගේ තාත්තා, ඒ නිසා මයා ඉන්න මිනි මට මින විදියට, මයා අනන්ත මින මම කියන දේ කියලා. නමුත්, ඒ පුතාට තියෙන ප්‍රශ්න ඇයි එකම කරන්නෝනි කියනෙකයි. පස්සේ අපේ සොයුරා පැහැදිලි කරලා දුන්නල. 'අවුරුදු 14ක් කියන්න මයා තවමත් දෛවිපියන් යටතේ ඉන්න දරුවෙක්. මයාගේ මය වයසට තියෙන දහකාරකමට, නිර්භීතකමට මං ආයයි. ඒත් මම මයාව නැති කර ගන්න බැහැ. පාසලට යන අතරම කිලෝමීටර් 2ක පමණ දුර පුට් අනතුරක් හරි වුණොත්, ඒ වගේ දේකින් මයාට දරුණු අහිමිවීමක් වුණොත්, මං ඒක දරා ගන්න කොනොමද' කියලා. ඉතින්, පුතා අනනවල, 'මං මට මිනි දේවල් කරන්නේ, මට මිනි විදියට ඉන්නේ කවදද?' කියලා. තාත්තා කිව්වල, මයා ඉගෙන ගෙන ඉරට වෙලා රස්සාවක් කරන කාලෙක මයාට මිනි විදියට ඉන්න මයාට පුළුවන් වෙයි, හැබැයි එදාට අනිවාර්යයෙන්ම හෑම දේකදීම මයාට මගේ අවවාද, අනුශාසනා මිනි වෙයි, හේතුව ඒ වෙනකොට මයා පීවීන්ගේ ගැන මට වඩා හොඳවීමක් දේවල් තේරුම් අරගෙන හිමිවෙයි' කියලා. පුට් අයෝ ඒ විදියේ ප්‍රශ්න අනන්ත

දියණිය සමඟ මහරගම සිට නුතේගොඩ දක්වා ත්‍රිවේද රථයකින් ගමන් කර, නැවත නුතේගොඩ සිට මහරගමට ගමන් කිරීමට පුද්ගලික බස් රථයකට නැගුණාල. බසයට නැගුණා වේලේ පටන් 'පස්සට යන්න, පස්සට යන්න' කියමින් කෑ ගැසූ කොන්දෙස්තර කොළඹවා මගින් ඒ මේ අතර හරවමින් අසුරන හැටි බලා සිටි දියණියටද පස්සට යන්න'යි කීවාල. 'අම්මේ මෙතෙක්, මම ඉන්නේ අම්මේ ළඟ, පස්සට යන්න වෙත ඉඩක් නෑ' කියූ දියණිය සියළු අපහසුකම් දරාගෙන ඒ කෙටි දුර බසයේ පැමිණ, ඉන් බයිද්දී 'මිගොල්ල හරි රුසි, ආයෙ මිගොල්ලේනේ බස්වල අපි එන්නෙම නෑ'යි කොන්දෙස්තර කොළඹවාට කීවාල.

සොයුරිය මය කතාව අපි එක්ක කියලා හිතාමුණේ 'මේක බස්වල බස්පේ නැතත්ම එක මිනිස්සු බස් විකුණායි' කියලයි. ඒත් දියණිය කියන්නේ කොන්දෙස්තරගේ කෑ ගැසීමට අනුවම මිනිස්සු එකිනෙකාට තේරපෙනවා මිසෙක; එනමින් එනාට වෙත පස්සට යන්න බෑ කියලා කවුරුවත් කියන්න නැතිල. 'ඒ කියන්නේ බස්පෙකක හැරගම අපිව හසුරුවන්නේ කොස්දෙස්තරද, අපි යන්නෝනි එයාට මිනි විදියටද' කියලයි දියණියගේ තර්කය.

මුණත් ඇද කරගෙන, නොනවත්වාම රස්සේට පවත් සලමින් 'අපෝ මෙතෙක් රස්සේ උනුලන්න බැහැ' කියලා දෝෂාචෝඡ්ඡාස කරනවට වඩා, 'කාලයක් එකේ පීවීන් වුණ නිසාද මන්ද, මෙතෙක් රස්සේට නිදන් දැනෙනවා' කියලා කිව්වම මම හිතන්නේ ඕනෑම කෙනෙකුට මේ රටවල් අතර තියෙන දේශගුණික වෙනස්කම් දිනා සාධාරණ ඇතැකිත් බලන්න පුළුවන් වේවි.

ඉතින් එක මෙතෙක් වෙනසක් නැතිව අපි සමහර අනුන්ට මිනි විදියට පීවීන් වෙනවා. සමහරන්ට නොයෙකුත් හේතු නිසා එකම පීවීන් වෙන්න සිද්ධ වෙලක් තියෙනවා. අනවලා යන්න නැති හින්දා අපි ඒ කෙටිට යන්න නෑ, අපේ සාමාජික කන්න නැති නිසා අපිත් ඒවා දැන් ගෙදරටවත් ගන්න නෑ, එනෙමන් නැතත්ම එයා අසවලට කෙරෙම මෙතෙකයි ඒ නිසා වැරදිලාවත් අපි ඒ අසව ආශ්‍රය කරන්න නෑ' මෙන් මේ වගේ මානසික තත්ත්වයන් වල එල්බලෙන අනුන්ට මිනි විදියට පීවීන් වෙනවා වඩා හොඳ දේ, යහපත් දේ නිවැරදි දේ කරද්දී තමන් ස්වාධීන වෙනවා නම් අපි අතින් අය අපේ තීරණ ගැන මොනවා හිතයිද කියලා බයෙන් සැකයෙන් අනුන්ට උවමනා පිළිවෙලට පීවීන් විය යුතු නැත. හොඳම වුණත් අපේ ඊළඟ පරම්පරාව නම් මේ තත්ත්වය වෙනස් කරයි කියලා මට හිතෙනවා.

මානව ශ්‍රී මාසය

අලු මදුවට තර්ක කිරීමකු බැරි නැති වැඩකෙනෙක් වුණොත්

සැටන් විචාම ගිවිසුම අපෝසි කිරීමට රජය තීරණය කරයි

spoton MOBILE MECHANIC SERVICE CENTRE

- RWC Tune-up/Service
- Starter Motors/Alternators
- Batteries
- Major & Minor Repairs
- Pre-Purchase Vehicle Inspection
- Brakes/Clutches
- Auto Trans/Power Steering
- CV Joints/Drive Shafts
- Breakdown Service
- All Makes & Models

14/50 Camp Rd, Broadmeadows Vic 3047

Ph: 9359 4848 Mobile: 0421 285 181

WE PROVIDE FULL MECHANICAL & BREAKDOWN SERVICES

PROFESSIONAL FAST EFFICIENT & AFFORDABLE SERVICE